

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/894**z dnia 24 maja 2017 r.****zmieniające załączniki III i VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do typowania genetycznego owiec****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono przepisy dotyczące zapobiegania pasażowalnym encefalopatiom gąbczastym (TSE) oraz ich kontroli i zwalczania u bydła, owiec i kóz. Rozporządzenie to ma zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a w pewnych określonych przypadkach – do ich wywozu.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 stanowi, że każde państwo członkowskie przeprowadza co roku program monitorowania TSE zgodnie z załącznikiem III do tego rozporządzenia, który określa zasady dotyczące systemu monitorowania. W rozdziale A część II tego załącznika ustanawia się przepisy dotyczące monitorowania owiec i kóz, a część II pkt 8.2 tego rozdziału stanowi, że wszystkie państwa członkowskie mają określać genotyp białka prionowego dla kodonów 136, 141, 154, i 171 w minimalnej próbie owiec, reprezentatywnej dla całego pogłowia owiec w danym państwie członkowskim, wynoszącej co najmniej 600 zwierząt w przypadku państw członkowskich posiadających pogłowie dorosłych owiec wynoszące ponad 750 000 zwierząt i co najmniej 100 zwierząt w przypadku pozostałych państw członkowskich.
- (3) Od czasu wprowadzenia wymogu losowego typowania genetycznego określonego w rozdziale A część II pkt 8.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 osiągnięto pierwotne cele mapowania genotypów owiec podatnych na trzęsawkę i określania genotypów owiec opornych w poszczególnych państwach. Losowe typowanie genetyczne owiec jest jednak w dalszym ciągu użyteczne w państwach członkowskich, które, zgodnie z art. 6a rozporządzenia (WE) nr 999/2001 oraz rozdziałem C załącznika VII do tego rozporządzenia, realizują program hodowlany w celu przeprowadzenia selekcji pod względem odporności na TSE w swoich populacjach owiec, który ma wpłynąć na profil genetyczny ich całego pogłowia owiec. Losowe typowanie genetyczne części ich całego pogłowia owiec pozwala ocenić tym państwom członkowskim, czy wprowadzony program hodowlany przynosi oczekiwany skutek, czyli zwiększenie częstości występowania allelu ARR z równoczesnym zmniejszeniem przewagi alleli warunkujących podatność na TSE.
- (4) W rozdziale C załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określono minimalne wymagania dotyczące programów hodowli owiec odpornych na TSE w państwach członkowskich, a pkt 1 części 1 tego rozdziału stanowi, że program hodowlany koncentruje się na stadach o wysokiej wartości genetycznej. W pkt 1 akapit drugi zezwala się państwu członkowskim, w których wprowadzono już program hodowlany, zdecydować o zezwoleniu na pobieranie próbek i typowanie genetyczne w stadach nieuczestniczących w programie hodowlanym, ale wyłącznie u tryków hodowlanych. Przepis ten jest stosowany w przypadku, gdy program hodowlany państwa członkowskiego ma wpłynąć na profil genetyczny całego pogłowia owiec. Dlatego wymóg losowego typowania genetycznego określony w rozdziale A część II pkt 8.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 powinien ograniczać się do państw członkowskich realizujących program hodowlany i zezwalających na pobieranie próbek i typowanie genetyczne tryków hodowlanych w stadach nieuczestniczących w programie hodowlanym.
- (5) W opinii panelu naukowego ds. zagrożeń biologicznych (BIOHAZ) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w sprawie programu hodowlanego mającego na celu uzyskanie odporności na TSE u owiec z dnia 13 lipca 2006 r. ⁽²⁾ („opinia EFSA”) uznano, że obecny wymóg określony w rozdziale A część II pkt 8.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 dotyczący losowego typowania genetycznego 100 lub 600 owiec rocznie, w zależności od wielkości pogłowia owiec w danym państwie członkowskim, wydaje się niewystarczający do monitorowania wpływu programu hodowlanego na całe pogłowie owiec w danym państwie członkowskim ze względu na małą wymaganą liczebność próby. W opinii EFSA zalecono zwiększenie liczebności

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ Dziennik EFSA (2006) 382, s. 1–46.

próby i zauważono, że przy założeniu, że częstość występowania genotypu objętego monitorowaniem wynosi 50 %, każdego roku konieczne byłoby badanie 1 560 zwierząt w celu wykrycia 5-procentowej zmiany częstości występowania genotypu przy poziomie ufności wynoszącym 95 %. Ponieważ jest mało prawdopodobne, by w ciągu roku nastąpiła 5-procentowej zmiana częstości występowania genotypu w całym pogłowie owiec, uznaje się za właściwe przeprowadzanie takiego losowego typowania genetycznego raz na trzy lata.

- (6) W opinii EFSA zalecono również gromadzenie istotnych danych epidemiologicznych, takich jak region, typ stada i płć zwierzęcia, do korekty *a posteriori* oraz monitorowania właściwego doboru próby. Należy zatem umożliwić państwom członkowskim ustalenie dokładnej liczebności próby i częstotliwości pobierania reprezentatywnych próbek i typowania genetycznego ich krajowego pogłowia owiec, biorąc pod uwagę dane epidemiologiczne zgromadzone w trakcie poprzednich akcji pobierania próbek, pod warunkiem że sposób doboru próby pozwala co najmniej wykryć 5-procentowej zmianę częstości występowania genotypu w okresie trzech lat przy poziomie ufności wynoszącym 95 %.
- (7) Należy zatem skreślić wymóg losowego typowania genetycznego określony w rozdziale A część II pkt 8.2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i zastąpić go wymogiem określonym w rozdziale C część 1 załącznika VII do tego rozporządzenia, w którym określono, że państwa członkowskie realizujące program hodowli owiec, i zezwalające na pobieranie próbek i typowanie genetyczne tryków hodowlanych w stadach nieuczestniczących w programie hodowlanym, powinny poddać typowaniu genetycznemu losową próbę owiec, reprezentatywną dla pogłowia owiec w danym państwie członkowskim, wynoszącą co najmniej 1 560 zwierząt raz na trzy lata albo o rozmiarze próby i z częstotliwością ustalonymi przez państwo członkowskie w oparciu o kryteria określone w poprzednim motywie.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki III i VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.
- (9) Ponieważ losowe typowanie genetyczne organizowane jest w roku kalendarzowym, niniejsza zmiana powinna zacząć obowiązywać z dniem 1 stycznia 2018 r.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach III i VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 maja 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III i VII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale A, w części II, pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Typowanie genetyczne

Genotyp białka prionowego dla kodonów 136, 154 i 171 określa się dla każdego przypadku owcy z pozytywnym wynikiem TSE. O przypadkach owiec z TSE zidentyfikowanym w genotypach kodujących alaninę w obu allelach w kodonie 136, argininę w obu allelach w kodonie 154 oraz argininę w obu allelach w kodonie 171 należy niezwłocznie powiadomić Komisję. W przypadku gdy przypadek pozytywnego TSE jest przypadkiem trzęsawki nietypowej, określa się także genotyp białka prionowego dla kodonu 141.”;

b) w rozdziale B, w części I sekcja A, pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Genotyp oraz w miarę możliwości rasa każdej owcy, u której stwierdzono TSE i którą objęto próbą zgodnie z rozdziałem A część II pkt 8.”;

2) w załączniku VII, w rozdziale C, w części 1 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8. Jeżeli państwo członkowskie zezwala, zgodnie z pkt 1 akapit drugi, na pobieranie próbek i typowanie genetyczne tryków hodowlanych w stadach nieuczestniczących w programie hodowlanym, genotyp białka prionowego dla kodonów 136, 141, 154 i 171 określa się dla minimalnej próby reprezentatywnej dla całego pogłowia owiec w danym państwie członkowskim:

a) raz na trzy lata przy minimalnej próbie co najmniej 1 560 owiec; albo

b) z częstotliwością i przy rozmiarze próby określonymi przez państwo członkowskie w oparciu o spełnienie następujących kryteriów:

(i) sposób doboru próby uwzględnia odpowiednie dane epidemiologiczne zgromadzone podczas poprzednich badań, w tym dane dotyczące genotypu białka prionowego owiec dla kodonów 136, 141, 154 i 171 według rasy, regionu, wieku, płci i rodzaju stada;

(ii) sposób doboru próby pozwala co najmniej wykryć 5-procentową zmianę częstości występowania genotypu w okresie trzech lat przy mocy 80 % i poziomie ufności wynoszącym 95 %.”.
